

**Jak změnit svůj život k lepšímu?
Jak nabýt vnitřního klidu a spokojenost?
Jak mít šťastnou rodinu a dobré vztahy s lidmi?**

Spokojenost s vlastním životem znamená na prvním místě spokojenost sám se sebou, se svými myšlenkami a jednáním. Aniž bychom o tom museli hluboce přemýšlet chápeme, že existuje určitý morální standard a tím, jak se mu svými myšlenkami a jednáním přibližujeme nebo vzdalujeme roste nebo klesá spokojenost nás samých se sebou. Buďto se chválíme za to dobré, co jsme udělali nebo si vyčítáme zlo, kterého jsme se dopustili. Spokojenost našeho života však ovlivňuje do velké míry i naše spokojenost s jednáním našich nejbližších rodinných příslušníků vůči nám – manželky/manžela, děti i dalších rodinných příslušníků a konečně i spokojenost s jednáním dalších lidí vůči nám – přátel, sousedů, zaměstnavatelů, spolupracovníků, řidičů MHD, prodavačů, úředníků, lékařů, politiků atd. Všichni si přejeme, aby nám ostatní lidé říkali pravdu, aby se k nám chovali ohleduplně, čestně, spravedlivě a s respektem. Realita každodenního života je však jiná, lidé nám lžou, jednají vůči nám bezohledně, nečestně, nespravedlivě a s despektem. Několik příkladů: Soused v domě dělá po půlnoci mejdany s hlasitou hudbou a do 2 hodin ráno nemůžete pro rámus usnout. Zaměstnavatel po Vás vyžaduje, abyste dělali nezákonnosti, aby on vydělal více peněz a odvedl méně na daních. Spolupracovníci Vás pomlouvají za zády. Řidič autobusu Vám před nosem zavře dveře a odjede. Prodavač Vám prodá vadné zboží. Úředník se k Vám chová jako k otravnému hmyzu. Lékař posílá Vaši manželku na potrat, aby se Vám náhodou nenarodilo vadné dítě. Politici si hledí koryt místo zájmů lidí. Manželka/manžel nechápe Vaše potřeby a děti Vás neposlušují. To vše působí na člověka – na jeho rozum a emoce a má vliv na to, zda jsme spokojeni, či nespokojeni se svým životem, zda se cítíme šťastní nebo nešťastní a na to, jakým způsobem reagujeme vůči jiným lidem – zda dobrem nebo zlem. Když si uvědomujeme, že nejsme spokojeni se svým životem, že se necítíme šťastní, tak hledáme cestu, jak změnit svůj život k lepšímu.

Základní problém lidské společnosti, ve které žijeme lze pojmenovat jedním slovem – “hřích”, tedy zlo. Případně jej lze pojmenovat 2 slovy: “nedostatek lásky”. Nemluvím o lásce emocionální, ale o lásce agape – lásce vůle, jež znamená usilování o dobro bližních, konání milosrdenství.

Tento problém je starý jako lidstvo. Bible vypráví o tom, jak Kain zavraždil svého bratra Ábela. Nebo jak muži sodomští se domáhali na Lotovi, aby jim vydal své hosty, aby s nimi měli homosexuální styk. Nebo jak občané benjaminské Gibeje znásilnili ženinu jednoho lévijce a ona později zemřela. Nebo jak rodiče obětovali své děti modlářským stvůrám, aby si u nich zajistili prosperitu (házeli je zaživa do napražené náruče ohněm rozpálené hliněné modly). Tento problém nedostatku lásky trvá do dnešní doby, a bude trvat tak dlouho, dokud bude lidstvo na zemi.

Když narazíme na nedostatek lásky s jakým se jiní lidé chovají k nám, tak to člověka zamrzí a kolikrát i trápí a pociťuje jako nespravedlnost nebo křivdu to, co mu provedl jiný člověk. To je přirozené. Na to není nic špatného. Špatné však je, když na to reagujeme tím, že chceme oplatit zlo dalším zlem. Pak se ocitáme v bludném kruhu zla. Někdo mi ukradl kolo, tak já ho taky někomu ukradnu atd. Bludný kruh zla neučiní život člověk šťastnějším, naopak život člověka bude ještě depresivnější, než jaký je doposud.

Zachoval se vůči Vám někdo špatně? Můžete mu to vrátit i s úrokem ještě větším zlem. Budete šťastnější? Ne! Boží Slovo v Bibli Vám nabízí lepší řešení – lásku agape, tj. lásku vůle, milosrdenství:

Lukáš 6:31 A jak chcete, aby se lidé chovali k vám, stejně tak se chovejte i vy k nim.

32 Když totiž milujete ty, kdo milují vás, jaká je [to] zásluha? Vždyť i hříšníci milují ty, kteří milují je.

(4 x agapao~Mt 22:39)

33 A kdybyste se chovali dobře k těm, kteří se chovají dobře k vám, jaká je [to] zásluha? Vždyť i hříšníci dělají totéž.

34 A kdybyste půjčovali [těm], od kterých máte naději [to] zase dostat, jaká je [to] zásluha? Vždyť i hříšníci půjčují hříšníkům, aby totéž zase dostali.

35 [Vy] však milujte své nepřátele a konejte dobro; půjčujte a neočekávejte nic nazpět. Tehdy bude vaše odplata veliká a budete synové Nejvyššího, neboť on je laskavý [i] k nevďečným a zlým.

36 Buďte tedy milosrdní, jako je milosrdný i váš Otec."

37 "Nesud'te a nebudete souzeni. Neodsuzujte a nebudete odsouzeni. Odpouštějte a bude vám odpuštěno.

38 Dávejte a bude vám dáno. Míru dobrou, natlačenou, natřesenou a přetékající dají do vašeho klína. Jakou mírou totiž měříte, [takovou] vám bude zase odměřeno."

Římanům 12:20 A tak: "Hladoví-li tvůj nepřítel, nakrm ho; žízní-li, dej mu napít. Neboť když to uděláš, nahrneš mu na hlavu řeřavé uhlí."

21 Nenech se přemáhat zlem, ale přemáhej zlo dobrem.

Řešením problému hříchu, resp. nedostatku lásky v jednání jiných lidí vůči nám, je naše láska agape vůči těmto lidem. Řešením je změnit sám sebe tak, že na zlo budu reagovat dobrem. Tím se nebudu trápit mstou, nedám nikomu záminku k tomu, aby mi za zlo oplatil dalším zlem. Naopak, svým dobrým jednáním, ukážu pachateli zla, že mám zájem o jeho duši a podobně jako zlo působí v člověku nutkání po odplatě zlem, tak i dobro působí v člověku nutkání po odplatě dobrem. Když se budeme chovat s láskou agape vůči ostatním lidem, tak sice tuto společnost jako celek k lepšímu nezměníme, můžeme však změnit alespoň svůj život k lepšímu tím, že budeme spokojeni s vlastním dobrým jednáním vůči ostatním lidem. A kdo ví, možná se nám podaří změnit životy i několika dalších lidí, ke kterým jsme se dobře chovali.

Chce to však zásadní rozhodnutí, že napříště nebudu o nikom mluvit zle, nebudu nikomu lhát, nebudu se v mysli zabývat špatnými myšlenkami, nebudu zacházet s cizím majetkem, jako by byl můj, nebudu nikomu ubližovat a budu pomáhat těm, kteří pomoc potřebují. Jinými slovy, odvrátím se od zla a budu kolem sebe šířit lásku agape.

Podívejme se na příklad agape lásky v Božím Slově v Bibli:

Lukáš 10:25 A hle, jeden znalec Zákona vstal a zkoušel ho slovy: "Mistře, co mám udělat, abych se stal dědicem věčného života?"

26 On mu řekl: "Co je napsáno v Zákoně? Jak tam čteš?"

27 A on odpověděl: "Budeš milovat Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, ze vší své síly a celou svou myslí, a svého bližního jako sám sebe."

28 Ježíš mu tedy řekl: "Správně jsi odpověděl. Dělej to a budeš žít."

29 Ale on se chtěl sám ospravedlnit, a [tak] řekl Ježíši: "A kdo je můj bližní?"

30 Ježíš [mu] odpověděl: "Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl mezi lupiče. Ti ho oloupili a zranili, potom odešli a nechali [ho] polomrtvého.

31 A náhodou šel tou cestou jeden kněz, a když ho spatřil, přešel [kolem] po protější straně.

32 Podobně i levíta, když přišel na to místo a spatřil [ho], přešel po protější straně.

33 Přišel k němu ale [také] jeden Samařan, který [tudy] cestoval, a když ho spatřil, byl pohnut soucitem.

34 Přistoupil, obvázal jeho rány a nalil [na něj] olej a víno. Pak ho položil na své zvíře, dovezl ho do hostince a postaral se o něj.

35 Když pak druhý den odcházel, vytáhl dva denáry, dal [je] hostinskému a řekl mu: „Postarej se o něj, a cokoli bys vynaložil navíc, [to] ti zaplatím, až se vrátím.”

36 Kdo z těch tří se ti tedy zdá být bližním toho, který upadl mezi lupiče?”

37 A on řekl: „Ten, který mu prokázal milosrdenství.” Ježíš mu tedy řekl: „Jdi a jednej tak i ty.”

K hlubšímu pochopení tohoto podobenství je potřeba uvést, že Židé neměli Samaritány v úctě z důvodů náboženských i národnostních. Nebyl to však ani kněz, jež by měl být služebníkem Božím, svatým mužem, ani člen levijského kmene, jež plnil úkoly související s chrámovou bohoslužbou v nedalekém Jeruzalémě, ale byl to pohrdaný Samaritán, který ne v přátelské zemi prokázal milosrdenství neznámému člověku, jež byl v nouzi a nemohl si sám pomoci.

Víte proč bude život člověka lepší, když bude šířit lásku agape, konat dobro, konat milosrdenství? Je to tomu tak proto, že dobrý a svatý Bůh stvořil člověka takovým způsobem, aby konání dobra přinášelo vnitřní uspokojení jeho duši. Lidově se tomu říká dobrý pocit z dobrých skutků. Podívejme se na tento princip v Božím Slově v Bibli:

Skutky apoštolské 20:35 Ve všem jsem vám ukázal, že máme takto pracovat, podporovat slabé a pamatovat na slova Pána Ježíše, protože on řekl: „**Požehnanější je dávat, než dostávat.**”

Slovo “požehnanější” je překladem řeckého slova “makarios”, což doslova znamená “šťastný”. Volně bychom mohli parafrázovat tento verš tak, že šťastnější je ten, kdo dává, než, kdo dostává. Není tomu tak pouze proto, že dělat dobro, konat milosrdenství, přináší uspokojení duši člověka, ale hlavně proto, že ten, kdo jedná milosrdně vůči jiným lidem koná vůči našeho Božského Stvořitele a tedy může očekávat milosrdenství od Boha:

Matouš 5:7 Blaze milosrdným (makarios), neboť jim se dostane milosrdenství.

Podmínkou však je, že člověk nezůstane pouze u konání milosrdenství podle toho, jak mu velí svědomí, ale pokročí dál, bude poznávat celou Boží vůli, která je pro nás zaznamenána v Novozákonních Písmech Bible a jejímž ústředním bodem je skutek nejvyššího milosrdenství, které prokázal Bůh nám lidem, když jsme byli na tom stejně tak, jako ten oloupený, zraněný, polomrtvý člověk zanechaný bez pomoci na cestě z Jeruzaléma do Jericha.

Kdo nás oloupil, zranil a nechal polomrtvé na cestě? Satan, který svedl lidi k hříchu, k páchání zla vůči jiným lidem. Oloupil nás o věčný život s Bohem. Zničil náš vztah s naším svatým nebeským Otcem, který nemůže mít společenství s hříchem. Oddělil nás od Zdroje a Poskytovatele všeho dobrého, co potřebujeme pro svou dočasnou existenci zde na zemi a věčnou existenci naší duše poté, co odejdeme z této země. Kvůli hříchu jsme byli pro Boha duchovně mrtví a zanechaní bez pomoci na cestě. Zachoval se Bůh jako lidé? Přešel na druhou stranu a nechal nás bez pomoci? Ne!

Jan 3:16 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život.

Římanům 6:23 Neboť odplatou za hřích [je] smrt, ale Božím darem [je] věčný život v našem Pánu, Ježíši Kristu.

Efezským 2:1 A [vzkřísil] i vás, mrtvé v proviněních a hříších,

2 v nichž jste kdysi chodili podle běhu tohoto světa, podle mocného vládce ovzduší, toho ducha, který nyní působí v synech neposlušnosti,

3 mezi nimiž jsme také my všichni kdysi žili v žádostech svého těla, když jsme dělali to, co chtělo tělo a mysl, a byli jsme přirozeností dětmi hněvu tak jako ostatní.

4 Ale Bůh, který je bohatý v milosrdenství, pro svou velikou lásku, kterou si nás zamiloval,

5 obživil spolu s Kristem i nás, mrtvé v proviněních - jste spaseni milostí -

6 a spolu [s ním] vzkřísil a posadil na nebesích v Kristu Ježíši,

7 aby v budoucích dobách ukázal nesmírné bohatství své milosti skrze [svou] laskavost k nám v Kristu Ježíši.

8 Neboť jste spaseni milostí skrze víru, a to není z vás - [je] to Boží dar,

Když budeme konat dobro, budeme konat Boží vůli. Co však zlo – hříchy, kterých jsme se dopustil v minulosti a které trápí naši duši, naše svědomí? Nedají nam pokoj. Toužíte po pokoji? Toužíte po vnitřním klidu? Toužíte po odpuštění? Když přijmete Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele (záchrance), který vzal na sebe trest za Vaše hříchy a budete jednat podle jeho vůle zaznamenané v Novozákonních Písmech Bible, tak Vám všechny Vaše minulé hříchy odpustí, ba co víc, odpustí Vám i hříchy, kterých se dopustíte v budoucnu, pokud si z hříchů neuděláte životní styl, ale budete z nich činit pokání:

Skutky apoštolské 2:36 Ať tedy ví s jistotou všechn dům Izraele, že Bůh ho učinil Pánem a Kristem - toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali."

37 A když [to] slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: "Co máme dělat, bratři?"

38 Petr jim tedy řekl: "Čiňte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha Svatého.

39 To zaslíbení totiž [platí] vám i vašim potomkům i všem, kdo [jsou] daleko, kohokoli povolá Pán, náš Bůh."

40 Dosvědčoval [to] ještě mnoha jinými slovy a vyzýval [je]: "Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!"

41 Ti, kteří ochotně přijali jeho slova, tedy byli pokřtěni. V ten den se připojilo okolo tři tisíc duší

42 a zůstávali v apoštolském učení a ve společenství, v lámání chleba a v modlitbách.

1 Janův 1:9 Vyznáváme-li však své hříchy, [Bůh] je věrný a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy a očistil nás od veškeré nepravosti.

Židům 10:26 Jestliže totiž poté, co jsme poznali pravdu, dobrovolně hřešíme, nezůstává již žádná oběť za hříchy,

27 ale nějaké hrozné očekávání soudu a oheň [jeho] horlivosti, který má pohltit nepřátele.

Pokud se ještě dnes rozhodnete přijmout Ježíše za svého Pána a Spasitele, věříte, že je Božím Synem, který zemřel za Vaše hříchy a vstal z mrtvých, učiníte pokání ze svých hříchů, tzn. litujete svých hříchů a rozhodnete se změnit svůj život tak, že budete konat dobro, nikoliv zlo, vyznáte Ježíše za svého Pána a necháte se pokřtít (ponořením do vody) na odpuštění hříchů, Bůh Vám slibuje, že Vám okamžitě odpustí Vaše hříchy, všechno zlo, kterého jste se dopustili a stanete se Božím dítkem. Již nebudete pro Boha duchovně mrtví, ale živý. Pak budete mít vnitřní pokoj, mír s Bohem a čeká Vás věčný život v Božím nebeském království, a to bez ohledu na to, jak se k Vám chovají jiní lidé zde na zemi.

Boží Slovo – Bible, je manuál na šťastný život s Bohem zde na zemi a poté, když opustíme tento svět, ve věčnosti. Obsahuje praktické rady, jak žít svůj život, abychom jej mohli prožít, co nejšťastnějším způsobem, rady, jak se chovat k manželce/manželovi, dětem, zaměstnavatelům, jiným

lidem, vládě, Bohu, atd. Všechny tyto rady lze shrnout do jedné věty:

Lukáš 10:27 A on odpověděl: "Budeš milovat Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, ze vši své síly a celou svou myslí, a svého bližního jako sám sebe."

Když tento princip je vzájemně uplatňován např. v manželství, což je nejbližší vztah mezi dvěma lidmi na zemi, vztah, který ustanovil Bůh k uspokojování nejzákladnějších potřeb lidí, k vytvoření stabilního a zdravého prostředí pro duchovní růst rodičů a zdravou výchovu jejich dětí, tak to přináší celé rodině velké požehnání a štěstí ve srovnání s rodinou, kde žijí v 1., 2. nebo 3. manželství, případně na hromádce vedle sebe sobci, kteří milují sami sebe, je jim jedno, co říká Bůh a jejich dětem je jedno, co jim říkají jejich rodiče.

Jediná další alternativa pro lidi, kteří nekonají dobro a nepřijali Ježíše za svého Pána a Spasitele, je trest věčného utrpení pro jejich duše na místě, kde budou odděleni od Boha, na místě, které je vyhrazeno pro ďábla a jeho anděly a kde nebude žádné dobro:

Matouš 25:31 "Když pak přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni svatí andělé, tehdy se posadí na trůnu své slávy.

32 Všechny národy budou shromážděny před ním a on je oddělí jedny od druhých, tak jako pastýř odděluje ovce od kozlů.

33 Ovce postaví po své pravici, ale kozly po levici.

34 Potom Král řekne těm po své pravici: „Pojďte vy, kdo jste požehnání od mého Otce, přijměte za své dědictví to království, které je pro vás připraveno od založení světa.

35 Neboť jsem hladověl a [vy] jste mi dali najíst, měl jsem žízeň a dali jste mi napít, byl jsem cizincem a přijali jste mě.

36 [Byl jsem] nahý a oblékli jste mě, byl jsem nemocný a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou.'

37 Tehdy mu ti spravedliví odpovědí: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového a nakrmili [tě], anebo žíznivého a dali jsme [ti] napít?

38 Kdy jsme tě viděli jako cizince a přijali [tě], anebo nahého a oblékli [tě]?

39 Kdy jsme tě viděli nemocného anebo v žaláři a přišli jsme k tobě?

40 A Král jim odpoví: „Amen, říkám vám, [že] cokoli jste udělali pro nejmenšího z těchto mých bratrů, to jste udělali pro mě.'

41 Těm po levici však tehdy řekne: „Jděte ode mě, vy proklatí, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly,

42 protože jsem hladověl, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít.

43 Byl jsem cizincem, a nepřijali jste mě, nahý, a neoblékli jste mě, [byl jsem] nemocný a ve vězení, a [vy] jste mě nenavštívili.'

44 Tehdy mu odpovědí i oni a řeknou: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žíznivého nebo jako cizince nebo nahého nebo nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?"

45 A [on] jim odpoví: „Amen, říkám vám, [že] cokoli jste neudělali pro nejmenšího z těchto, to jste neudělali pro mě.'

46 A [tak] titi půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života."

2 Tesalonickým 1:6 U Boha je totiž spravedlivé, aby těm, kdo vás sužují, bylo odplaceno soužením

7 a vám, kdo jste sužováni, odpočinutím s námi, až se zjeví Pán Ježíš z nebe se svými mocnými anděly

8 a v ohnivém plameni uvede pomstu na ty, kdo neznají Boha a nejsou poslušni evangelia našeho Pána Ježíše Krista.

9 Ti ponesou trest věčné záhuby, [odloučení] od Pánovy tváře a od slávy jeho moci,

Důkazem, který Bůh nabízí všem lidem, že je jednoho dne bude soudit, je Ježíšovo vzkříšení z mrtvých:

Skutky apoštolské 17:24 Bůh, který stvořil svět i všechno, co je v něm, ten, který je Pánem nebe i země, nebydlí v chrámech udělaných rukama.

25 Ani si nedává sloužit lidskýma rukama, jako by něco potřeboval, protože on dává všem život i dech i všechno.

26 A učinil z jedné krve celý lidský rod, aby přebývali na celém povrchu země; vyměřil [jim] uložené časy a hranice jejich přebývání,

27 aby hledali Pána, zda by se ho snad mohli dotknout a nalézt [ho], ačkoli není daleko od žádného z nás.

28 Jím totiž žijeme, hýbeme se a trváme, jak [to] řekli i někteří z vašich básníků: „Vždyť jsme jeho potomstvo.“

29 Když tedy jsme Boží potomstvo, nesmíme se domnívat, že by božská bytost byla podobná zlatu, stříbru nebo kameni, výtvoru lidské zručnosti a důvtipu.

30 Bůh ale přehlédl časy této nevědomosti a nyní přikazuje lidem, aby všichni všude činili pokání,

31 protože určil den, v němž bude spravedlivě soudit svět skrze muže, kterého [k tomu] ustanovil, [o čemž] podal každému důkaz, když ho vzkřísil z mrtvých."

Těm, kteří slouží Bohu a hledají Jeho království a spravedlnost, Bůh přidá i materiální věci, které potřebujeme pro náš fyzický život:

Matouš 6:24 Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým potom pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku.

25 Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv?

26 Pohleďte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější?

27 Kdo z vás může o jedinou píd' prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat?

28 A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou -

29 a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn, jako jedna z nich.

30 Jestliže tedy Bůh tak obléká polní travu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní?

31 Nemějte starost a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat?

32 Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete.

33 Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.

34 Nedělejte si tedy starosti o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost na svém trápení.

Pokud však člověk slouží majetku, dělá si zásoby na dlouhý a zajištěný život, může dopadnout tak, že ho o ten majetek připraví další lidé. I kdyby se tak nestalo, zcela určitě si jej nebude moci vzít sebou až odejde z tohoto světa:

Matouš 6:19 Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou.

20 Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou.

Lukáš 12:15 A řekl jim: "Mějte se na pozoru před každou chamtivostí, neboť i když člověk má nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má."

16 Pak jim pověděl toto podobenství: "Jednomu bohatému člověku se na polích hojně urodilo.

17 Uvažoval o tom, a říkal si: 'Co budu dělat, když nemám kam složit svou úrodu?'

18 Pak si řekl: 'Tohle udělám: Zbořím stodoly, postavím větší a tam shromáždím všechno své obilí i ostatní zásoby

19 a řeknu si: 'Teď máš velké zásoby na mnoho let; klidně si žij, jez, pij, buď veselý myslí.'

20 Ale Bůh mu řekl: 'Blázne! Ještě této noci si vyžádají tvoji duši, a čím bude to, co jsi nashromáždil?'

21 Tak je to s tím, kdo si hromadí poklady a není bohatý před Bohem."

V každém případě honba za majetkem neuspokojí vnitřní duchovní potřeby duše člověka. Ty uspokojí pouze přijímání a dávání lásky agape a duchovní vztah s našim nebeským Otcem, který lze získat pouze skrze Ježíše Krista konáním Boží vůle.

Změňte tedy svůj život k lepšímu ještě dnes! Přijmete Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele, učiňte pokání a nechte se pokřtít na odpuštění svých hříchů a ještě dnes Vám Bůh odpustí Vaše hříchy a otevře Vám přístup k sobě a do svého nebeského království! A v Písmu naleznete vše, co potřebujete pro spokojený a šťastný život s Bohem.

V Praze dne 05. až 12.12.2010

Robert Hodanko